

Uniksowe filtry i wyrażenia regularne

Witold Paluszynski
Katedra Cybernetyki i Robotyki
Politechnika Wroclawska
<http://www.kcir.pwr.edu.pl/~witold/>

1995–2013

Ten utwór jest dostępny na licencji
Creative Commons **Uznanie autorstwa-**
Na tych samych warunkach 3.0 Unported

Utwór udostępniany na licencji Creative Commons: uznanie autorstwa, na tych samych warunkach. Udziela się zezwolenia do kopiowania, rozpowszechniania i/lub modyfikacji treści utworu zgodnie z zasadami w/w licencji opublikowanej przez Creative Commons. Licencja wymaga podania oryginalnego autora utworu, a dystrybucja materiałów pochodnych może odbywać się tylko na tych samych warunkach (nie można zastrzec, w jakikolwiek sposób ograniczyć, ani rozszerzyć praw do nich).

Uniksowe filtry tekstowe

W systemie Unix zaimplementowano szereg ciekawych programów przetwarzających na różne sposoby ciąg danych zorganizowanych w wiersze, to znaczy rekordy zakończone znakiem NEWLINE (ASCII 10).

Ponieważ programy te wykonują często bardzo proste operacje, często używa się więcej niż jednego na raz, korzystając z mechanizmu potoków:

```
cat plik | prog1 | prog2 | prog3
```

Takie przetwarzanie ma charakter filtrowania strumienia danych, stąd programy wykorzystywane w ten sposób nazywa się **filtrami tekstowymi**.

Typową sytuacją wykorzystania potoków filtrów jest praca interakcyjna, gdzie użytkownik przeszukuje jakieś pliki lub dane dobierając właściwe filtry i ich parametry. Często na początku potoku pojawia się program cat czytający dane z pliku. Również typowo na końcu potoku bywa wywoływany program more lub less pozwalający przeglądać dane ekran po ekranie.

Warto przypomnieć, że **procesy w potoku pracują równolegle**, co daje istotne przyspieszenie w systemach wieloprocesorowych/wielordzeniowych.

Uniksowe filtry tekstowe — cat

Najprostszym z filtrów jest program cat czytający dane z wejścia i wypisujący je bez zmian na wyjściu. Cat posiada niewiele opcji, a pomimo to jest niezwykle przydatnym programem, często wykorzystywanym w potokach filtrów.

Na przykład, wywołanie cat bez żadnych argumentów na początku potoku pozwala przetwarzać dane pisane z klawiatury. Dzięki temu użytkownik może szybko sam wpisać dane testujące dla jakiegś skomplikowanego filtra:

```
cat | prog1 | prog2 | prog3
```

Dodatkowe możliwości uzyskujemy dzięki wykorzystaniu w potokach list poleceń, np.:

```
... | ( cat; cat plik ) | ...  
... | cat - plik | ...
```

W pierwszym przykładzie do danych przesyłanych potokiem drugie wywołanie cat dopisuje zawartość pliku, i całość łącznie przesyłana jest dalej. Drugi przykład ilustruje konwencję, na mocy której nazwa pliku w postaci minusa nie jest traktowana jako nazwa pliku dyskowego, tylko oznacza strumień stdin.

Head i tail są przydatnymi i prostymi w użyciu filtrami. Head wyświetla na wyjściu początkowy fragment pliku, domyślnie pierwszych 10 wierszy. Analogicznie, tail wyświetla końcowy fragment pliku, domyślnie ostatnie 10 wierszy.

Przykład: wyświetl sekcję pliku od wiersza nr 1550 do 1750:

```
tail +1550 /opt/csw/apache/logs/access_log | head -200
```

Tail ma jeszcze jedną przydatną opcję (-f). Oznacza ona, że po doczytaniu do końca pliku (i wyświetleniu na wyjściu zadanego fragmentu) należy czekać, i ponawiać próby czytania. Gdy na końcu pliku pojawią się dalsze dane, należy je wyświetlać bez żadnych ograniczeń. Pozwala to śledzić pliki, do których dopisują coś na końcu pracujące programy. Przykład:

```
tail -f /opt/csw/apache/logs/access_log
```

Uniksowe filtry tekstowe — sort

Sort sortuje wiersze z wejścia. Domyślne jest sortowanie alfabetyczne całego wiersza, jednak można opcjami wybrać szereg alternatyw, jak sortowanie numeryczne. Można zdefiniować **dowolne pole** (słowo) wiersza jako **klucz sortowania**. Można również zdefiniować klucz drugiego rzędu (sortowanie wierszy z równym kluczem podstawowym), i dla niego oddzielnie wybrać kryterium sortowania, i podobnie klucze dalszych rzędów.

Przykłady:

```
# sortowanie zawartosci katalogu po dlugosci plikow
ls -l | sort -n -k5

# sort.katalogu po pierwszej literze nazwy, potem dlugosci
ls -lt /etc | sort -k8.1,8.2 -k5n

# sortowanie zawartosci archiwum tar po czasie utw.pliku
tar tvf archiw.tar | sort -k7n,7 -k4M,4 -k5n,5 -k6d,6 -k8
```

Sort jest często używanym programem i warto nabrać wprawy w jego użyciu.

Uniksowe filtry tekstowe — cut

Cut wycina fragment wiersza. Można określić wycinanie konkretnych znaków, lub pól (słów) wiersza. Niestety, przydatność cut jest znacznie ograniczona przez trudność w zdefiniowaniu separatora pól. W odróżnieniu od innych filtrów, separator może być tylko pojedynczy, sztywno określony znak, i domyślnie jest to tabulator.

```
# listing katalogu - wybierz pierwszy znak i nazwe pliku
ls -l /etc | cut -c1,51-

# listing katalogu - prawa dostępu i nazwa (PORAZKA)
ls -l /etc | cut -d' ' -f 1,14
```

Jak widać, w wielu przypadkach trudno wyciąć programem cut właściwy fragment wiersza, i to ogranicza jego przydatność do wierszy o ściśle zdefiniowanym formacie, np. plików CSV (*Comma Separated Values*).

Uniksowe filtry tekstowe — uniq

Uniq służy do wykrywania i usuwania powtarzających się wierszy w ciągu wejściowym. Jego zastosowanie jest bardziej specjalistyczne, i często w połączeniu z innymi filtrami.

Przykłady

```
# lista nieortograficznych slow z plikow
cat *.tex | ispell -l -t -d polish | sort | uniq

# lista imion uzytkownikow systemu
getent passwd | cut -d: -f5 | cut -d' ' -f1 | sort | uniq

# ile plikow bylo tworzonych w poszczegolnych dniach
ls -l | awk '{print $6}' | sort | uniq -c
```

Jak widać w powyższych przykładach, uniq jest często używany łącznie z sort.

Diff nie jest typowym filtrem, ponieważ jego rolą nie jest filtrowanie danych w potoku. Jednak diff jest programem niezwykle przydatnym w wielu pracach. Porównuje on dwa pliki tekstowe, wiersz po wierszu, znajdując sekcje różniące te dwa pliki, i wyświetla je w postaci ciągu takich bloków różnic. Pozwala to na szybkie zorientowanie się czym różnią się dwa pliki, pod warunkiem, że stanowią one nieznacznie różniące się od siebie wersje tego samego dokumentu, programu, specyfikacji, czy innego typu pliku.

```
$ diff /etc/nsswitch.conf_old /etc/nsswitch.conf
11c11
< hosts:      files dns
---
> hosts:      files mdns4_minimal [NOTFOUND=return] dns mdns4
```

Powyższe pliki różnią się tylko wierszem numer 11. Znaki "<" i ">" symbolizują zamianę jakiejś należałoby dokonać, aby zrównać pierwszy plik z drugim.

Diff ma szereg opcji ułatwiających znajdowanie różnic w różnych sytuacjach, oraz zmieniających sposób ich prezentacji na wyjściu. Często przydatne są opcje ignorowania odstępów (spacji, tabulatorów) w porównywaniu wierszy, np. -w

Tee przekazuje dane z wejścia na wyjście bez zmian, ale dodatkowo zapisuje cały strumień danych na pliku (z opcją -a dopisuje). Dzięki temu można łatwo zarejestrować postać pośrednią danych przetwarzanych przez jakiś potok filtracji.

Przykładowym zastosowaniem jest debugowanie skryptów filtrujących:

```
filtr1 | tee tmpout_filtr1 | \
filtr2 | tee tmpout_filtr2 | \
...
```

W tym przypadku przydatne jest dodanie „zdalnego sterowania” tym procesem za pomocą zmiennej eksportowanej do wywoływanego skryptu:

```
filtr1|if [ -z "$DBOUT" ];then cat;else tee dbout_f1;fi|\
filtr2|if [ -z "$DBOUT" ];then cat;else tee dbout_f2;fi|\
...
```

Podobnie jak diff, join nie jest typowym filtrem, ponieważ pracuje na danych z dwóch różnych plików. Łączy on rekordy z dwóch plików w sposób podobny do bazodanowego operatora join. Rekordy z obu plików są do siebie dopasowywane według wartości określonego pola rekordów, stanowiącego klucz.

```
# lista użytkowników z symbolicznymi nazwami grup
$ sort -t: -k4 /etc/passwd > /tmp/passwd
$ sort -t: -k3 /etc/group > /tmp/group
$ join -j1 4 -j2 3 -o 2.1,0,1.5 -t: /tmp/passwd /tmp/group

# połączenie dwóch list numerów telefonów
$ cat /tmp/phone $ cat /tmp/fax
!Name Phone Number !Name Fax Number
Don +1 123-456-7890 Don +1 123-456-7899
Hal +1 234-567-8901 Keith +1 456-789-0122
Yasushi +2 345-678-9012 Yasushi +2 345-678-9011
$ join -t"<tab>" -a 1 -a 2 -e '(unknown)' -o 0,1.2,2.2 \
/tmp/phone /tmp/fax
```

WAŻNE: oba pliki wejściowe muszą być posortowane według pola klucza.

Wyrażenia regularne: (1) podstawowe

Jednoznakowe wyrażenia regularne:

- kropka pasuje do każdego znaku, dokładnie jednego
- [abcdA-Z] — ciąg znaków w nawiasach kwadratowych pasuje do każdego znaku z wymienionych, albo należącego do przedziału
- [^a-zA-Z0-9] — strzałka na początku w nawiasie kwadratowym oznacza dopełnienie, tu znak niealfanumeryczny
- znak niespecjalny — pasuje wyłącznie do samego siebie

Powtórzenia:

- $\epsilon_1 \epsilon_2 \dots \epsilon_n$ — ciąg wyrażen dopasowuje się do ciągu znaków jeśli kolejne wyrażenia dopasowują się do kolejnych podciągów znaków
- ϵ^* — gwiazdka następująca za wyrażeniem regularnym ϵ oznacza wielokrotne (0 lub więcej razy) powtórzenie dopasowania do kolejnych podciągów ciągu znaków; każdy podciąg jest oddzielnie dopasowywany do wyrażenia ϵ

„Kotwice”:

- \wedge — pasuje do zerowego ciągu znaków, ale tylko na początku ciągu
- $\$$ — analogicznie pasuje tylko na końcu łańcucha znaków

Uniksowe filtry tekstowe — wyrażenia regularne

13

Dopasowanie wzorców — expr

Program `expr` posiada operator `":"` dopasowania wyrażen regularnych. Traktuje on drugi argument jako wyrażenie regularne i dopasowuje go do pierwszego argumentu. `Expr` sygnalizuje statusem sukces dopasowania, a także wyświetla na wyjściu liczbę dopasowanych znaków stringa danych (w pewnych przypadkach wyświetla dopasowany podstring). UWAGA: **dopasowanie musi obejmować początkowy fragment stringa danych** (lub cały string).

```
fraza="A mnie jest szkoda lata."
expr "$fraza" : "A mnie"      # sukces      stdout: 6
expr "$fraza" : "szkoda"     # porażka     stdout: 0
expr "$fraza" : "."          # sukces      stdout: 1
expr "$fraza" : ".*"         # sukces      stdout: 23
expr "$fraza" : "~"          # porażka(???) stdout: 0
expr "$fraza" : ".*\ (lata*)" # sukces      stdout: lata
expr "$fraza" : ".*\ (.*)"    # porażka(???) stdout: (nic)
```

Jak widać, w przypadkach dopasowania pustego stringa `expr` sygnalizuje brak dopasowania. Szczególnie ostatni przypadek, gdzie oba podwyrażenia `".*"` konsumują zerowe podstringi, wydaje się mylący.

Uniksowe filtry tekstowe — expr

15

Wyszukiwanie wzorców: grep i egrep

`Grep` znajduje dopasowanie podanego wyrażenia regularnego we wszystkich wierszach strumienia wejściowego, lub zadanych plikach. Spróbuj rozszyfrować znaczenie poniższych przykładów:

```
grep money *
cat * | grep money
grep -n Count *.ch
grep -i kowalski spis.telef
ls -l | grep -v '[cho]$',
ls -l | grep '^.....w'
grep '^[:]*:;' /etc/passwd
cat dictionary | grep '^..w.w.e.t$' # ekwiwalent
grep '^From' $MAIL | grep -v 'From szef'
cat text | grep '\([-A-Za-z][-A-Za-z]*) [ ]*\1'
egrep 'socket|pipe|msgget|semget|shmget' *.ch
```

Uniksowe filtry tekstowe — wyrażenia regularne

14

Wyrażenia regularne: (2) język grepa i egrepa

Poza podanymi wyżej podstawowymi konstrukcjami wyrażen regularnych, kilka dalszych konstrukcji również istnieje we wszystkich implementacjach. Jednak z pewnych względów historycznych, znalazły się one w dwóch oddzielnych podzbiorach, które będziemy tu nazywać, ze względu na ich implementację w dwóch podobnych programach, językami wyrażen regularnych `grepa` i `egrepa`.

Język wyrażen regularnych grepa — wyrażenia zapamiętane:

- $\backslash(\epsilon)$ — dopasowanie jak do wyrażenia ϵ , z zapamiętaniem dopasowanego ciągu znaków; można się do niego odwołać konstrukcją $\backslash1$ w dalszej części wyrażenia

Język wyrażen egrepa — alternatywy, nawiasy, i niezerowe powtórzenia:

- $\epsilon_1 | \epsilon_2$ — alternatywa, dopasowanie do wyrażenia ϵ_1 lub do wyrażenia ϵ_2
- (ϵ) — dopasowanie jak dla wyrażenia ϵ
- $\epsilon^?$ — dopasowanie jak dla wyrażenia ϵ , lub pasuje do ciągu pustego
- ϵ^+ — oznacza powtórzenie podobnie jak $*$, ale co najmniej jednokrotnie dopasowanie musi wystąpić

Tak jak można się tego spodziewać, znaki interpretowane specjalnie w wyrażeniach `egrepa` są normalnymi znakami w języku `grepa`, i na odwrót.

Poniższe wyrażenia przedstawione są w kolejności malejącego priorytetu:

- z dowolny znak niespecjalny pasuje do siebie samego
- $\backslash z$ kasuje specjalne znaczenie znaku z
- \wedge początek linii
- $\$$ koniec linii
- dowolny pojedynczy znak
- $[abc\dots]$ dowolny znak spośród podanych, też przedziały, np. a-zA-Z
- $[^abc\dots]$ dowolny znak spoza podanych, również mogą być przedziały
- $\backslash n$ to do czego dopasowało się n -te wyrażenie $\backslash (\epsilon \backslash)$ (tylko grep)
- ϵ^* zero lub więcej powtórzeń wyrażenia ϵ
- ϵ^+ jedno lub więcej powtórzeń wyrażenia ϵ (tylko egrep)
- $\epsilon^?$ zero lub jedno wystąpienie wyrażenia ϵ (tylko egrep)
- $\epsilon_1 \epsilon_2$ ϵ_1 i następujące po nim ϵ_2
- $\epsilon_1 | \epsilon_2$ ϵ_1 lub ϵ_2 (tylko egrep)
- $\backslash (\epsilon \backslash)$ zapamiętane wyrażenie regularne ϵ (tylko grep)
- (ϵ) wyrażenie regularne ϵ (tylko egrep)

żadne wyrażenie regularne nie pasuje do znaku nowej linii

Edytor strumieniowy sed (*stream editor*) wczytuje dane z wejścia wiersz po wierszu, na wczytanym wierszu wykonuje operacje zadane argumentem, i przetworzony wiersz wysyła na wyjście.

Format polecenia:	<div>[adres₁[,adres₂]]</div>	operator	<div>[argumenty[modyfikatory]]</div>
-------------------	--	----------	--------------------------------------

Adres w poleceniu seda może być liczbą lub wzorcem (wyrażeniem regularnym). Operacja jest wykonywana tylko na wierszu, którego dotyczy adres, albo w przedziale wierszy określonym adresami (jeśli są dwa).

- d wykasuj zawartość bufora (nic nie będzie wysłane na wyjście)
- Operatory: p wyślij na wyjście zawartość bufora (oprócz wyśw.domyślnego)
- q zakończ pracę (po przetworzeniu bieżącego wiersza)

```
sed 10q          # przepuszcza 10 pierwszych linii
sed /wzorzec/q   # wyświetla do linii z wzorcem
sed /wzorzec/d    # opuszcza linie z wzorcem (grep -v)
sed '/~$/d'      # opuszcza puste linie
sed -n /wzorzec/p # wyświetla tylko linie z wzor. (grep)
sed -n '/\\begin{verbatim}/,\\/\\end{verbatim}/p'
```

Oprócz przedstawionych wyżej operatorów seda: d, p, i, q, najczęściej przydatnym jest operator podmiany stringów s. Wymaga on podania dwóch stringów jako argumentów po symbolu operatora. Pierwszym znakiem po "s" jest wybrany znak separatora, a potem dwa argumenty. Normalnie podmiana jest wykonywana jeden raz w wierszu, ale podanie modyfikatora "g" powoduje wykonanie podmiany dowolną liczbę razy.

```
sed 's/marzec/March/g' # podmiana stringow (wiele razy)
sed 's/^/^I/'          # indentacja (taby na pocz.linii)
sed '/./s/^/^I/'       # ulepszona indentacja
```

Pierwszy argument operatora s jest traktowany jako wyrażenie regularne typu grepa, tzn. może zawierać operacje zapamiętywania $\backslash (\dots \backslash)$. Wtedy drugi argument może zawierać odwołania do zapamiętanych stringów $\backslash 1$, $\backslash 2$, itd. W przypadku wersji Gnu seda, możliwe jest również alternatywne stosowanie wyrażeń regularnych egrepa. Operacja zapamiętywania jest wtedy niedostępna.

Sed posiada jeszcze kilka bardziej skomplikowanych operatorów, które wraz z sekwencjami pozwalają na pisanie złożonych wyrażeń, które są niekiedy bardzo trudne do zrozumienia i debugowania. Nie zmienia to faktu, że bardzo wiele przydatnych operacji można zrealizować czterema powyższymi operatorami.

Sed: przykład (1) — komedia pomyłek

```
sierra-90> who
NAME      LINE      TIME      IDLE      PID      COMMENTS
witold    + vt04      Oct 21 04:46 2:45      238
witold    + ttyp0     Oct 21 04:46 2:43      292
witold    + ttyp1     Oct 21 04:46 .          291
witold    + ttyp2     Oct 21 04:46 .          290
sierra-91> who | sed 's/.* / /',
NAME COMMENTS
witold
witold 292
witold 291
witold 290
sierra-92> who | sed 's/.* [^ ]/ /',
NAME OMMENTS
witold 38
witold 92
witold 91
witold 90
sierra-93> who | sed 's/.* \([^ ]\) / \1/
```

Uniksowe filtry tekstowe — sed

21

Sed: kontynuacja przykładu

Jako wniosek z analizy powyższego przykładu, rozważmy zadanie napisania skryptu seda, który, filtrując ciąg wejściowy, wyświetli na wyjściu tylko pierwsze słowo (dla uproszczenia) z każdego wiersza. Rozważ poniższe rozwiązanie tego zadania. Które z nich zawierają błędy, a które działają w pełni niezawodnie? Czym różni się działanie tych wersji „niezawodnych” między sobą?

```
sed 's/.*$//',
sed 's/\([^ ]\) .*$/\1/',
sed 's/\([^ ]*\) .*$/\1/',
sed 's/\([a-zA-Z]*\) .*$/\1/',
sed 's/\([a-zA-Z] [a-zA-Z]*\) .*$/\1/',
sed 's/\([^ ]*\) .*$/\1/',
sed 's/\([^ ]*\) .*$/\1/',
sed 's/[ ]*\([^ ]*\) .*$/\1/
```

Dla porównania rozważ możliwość wykorzystania następujących mechanizmów POSIX-owych (patrz poniżej) do realizacji zadania: `\<...>`, `[:a-zA:]` i `[:space:]`. Spróbuj napisać dobre rozwiązanie problemu wykorzystując te mechanizmy. Które z nich stanowią istotne ulepszenie wersji nie-POSIX-owej?

Uniksowe filtry tekstowe — sed

22

Sed: przykład (2) — konwersja LaTeXa do HTMLa

```
# znaki specjalne HTML'a
s/\\&/\\&amp;/g ; s/</\&lt;/g ; s/>/\&gt;/g

# puste wiersze i komentarze
/^[ ]*$\n\
<p>

/^[ ]*$/s/^[ ]*%\(.*)$<!-- \1 -->/

# string cytowany \verb to prawdziwy problem
s#\\verb\(.)\([^\1]*\)1#<tt>2</tt>#g

# jednoznakowe roznosci
s/\\\\/ <br /> /g ; s/\\\\([#_\\$\\])^1/g

# te znaczniki maja swoje odpowiedniki
s#\\underline\([^\1]*\)#<u>\1</u>#g
s#\\section\([^\1]*\)#<h1>\1</h1>#
s#\\subsection\([^\1]*\)#<h2>\1</h2>#
s#\\begin{enumerate}#<ol># ; s#\\end{enumerate}#</ol>#
s#\\begin{itemize}#<ul># ; s#\\end{itemize}#</ul>#
s#\\begin{description}#<dl># ; s#\\end{description}#</dl>#
s#\\item#<li>#
```

Uniksowe filtry tekstowe — sed

23

Sed: przykłady zaawansowane

Poniższy przykładowy skrypt seda skraca sekwencje pustych linii do pojedynczej pustej linii wykorzystując polecenie wczytywania kolejnych wierszy (N) i pętlę zrealizowaną przez skok do etykiety (b):

```
# pierwszy pusty wiersz jawnie wypuszczamy na wyjście
/^\$/p
:Empty
# dodajemy kolejne puste wiersze usuwając znaki NEWLINE
/^\$/{ N;s/././;b Empty
}
# mamy wczytany niepusty wiersz, wypuszczamy go
{p;d;}
```

Skrypt w pełni kontroluje co jest wyświetlane na wyjściu i działa tak samo wywołany z opcją `-n` jak i bez niej.

Podobnie jak następujący, zaledwie dziesięcioznakowy skrypt który wyświetla plik wejściowy w odwrotnej kolejności wierszy: `1!G;h;$p;d`

Uniksowe filtry tekstowe — sed

24

a \	wyprowadź na wyjście kolejne linie do linii nie zakończonej \
b etyk	skok do etykiety
c \	zmień linie na następujący tekst, jak dla a
d	skasuj linię
i \	wyprowadź następujące linie przed innym wyjściem
l	wyświetl linię, z wizualizacją znaków specjalnych
p	wyświetl linię
q	zakończ
r plik	wczytaj plik, wypuść na wyjście
s/s ₁ /s ₂ /z	zastąp stary tekst s ₁ nowym s ₂ ; jeden raz gdy brak modyfikatora z, wszystkie gdy z=g, wyświetlaj podstawienia gdy z=p, zapisz na pliku gdy z=w plik
t etyk	skok do etykiety, gdy w bieżącej linii dokonane podstawienie
w plik	zapisz linię na pliku
y/s ₁ /s ₂ /	zamień każdy znak z s ₁ na odpowiedni znak z s ₂
=	wyświetl bieżący numer linii
!polec	wykonaj polecenie seda polec gdy bieżąca linia nie wybrana
: etyk	etykieta dla poleceń b i t
{...}	grupowanie poleceń

Specyfikacja POSIX porządkuje i rozszerza oryginalną koncepcję wyrażeń regularnych Unixa. Uwzględnia ona, między innymi, specyfikację powtórzeń, klasy znaków, oraz lokalizację, tzn. stosowany w danej lokalizacji zestaw znaków i konwencje równoważności i uporządkowania. Stanowi rozszerzenie wyrażeń regularnych grepa i egrepa, ale ze względu na ich wzajemną niekompatybilność, jej wynikiem jest definicja dwóch języków wyrażeń regularnych: BRE (Basic Regular Expressions) i ERE (Extended Regular Expressions).

W największym skrócie, należy zapamiętać:

- BRE (zgodne z grepem) — wyrażenia regularne z operatorem zapamiętywania "\(. \. \)" i odwoływania się do zapamiętanych stringów \1, \2, ...
- ERE (zgodne z egrephem) — wyrażenia regularne z operatorem alternatywy "...|...", wyrażenia w nawiasach "...()", wystąpienia opcjonalne "...?", oraz powtórzenia co najmniej jeden raz "...+."

Oprócz powyższych, języki BRE i ERE różnią jeszcze szeregiem bardziej subtelnych drobiazgów, które nie będą tu omawiane.

Wyrażenia regularne: (4) POSIX — inne konstrukcje

Standard POSIX wprowadził dodatkowo powtórzenia n-krotne:

- $\epsilon \setminus \{n, m\}$ powtórzenie: co najmniej *n*-razy, co najwyżej *m*-razy (grep)
 - $\epsilon \{n, m\}$ powtórzenie: co najmniej *n*-razy, co najwyżej *m*-razy (egrep)
- Jednej z wartości *n* lub *m* można nie podać, co oznacza ograniczenie liczby powtórzeń tylko od dołu lub tylko od góry, o ile przecinek jest obecny. Podana jedna wartość, i brak przecinka, oznacza powtórzenie dopasowania ściśle określoną liczbę razy.

Inna, niezwykle przydatną konstrukcją, wprowadzoną w standardzie POSIX, są operatory \<... \> wymuszające **dopasowanie tylko na granicy słowa**.

Standard POSIX rozszerzył też operator [] dopasowujący jeden znak o **klasy znaków** za pomocą wyrażenia [[:klasa:]], z następującymi klasami:

- [[:alnum:]] [[:alpha:]] [[:blank:]] [[:cntrl:]] [[:digit:]]
- [[:graph:]] [[:lower:]] [[:print:]] [[:punct:]] [[:space:]]
- [[:upper:]] [[:xdigit:]]

Wersja GNU programu grep implementuje całą funkcjonalność grepa i egrepa. Co więcej, wprowadza rozszerzenia pozwalające łączyć operacje tradycyjnie dostępne tylko dla grepa jak i egrepa.

Awk jest filtrem działającym, podobnie jak sed, na kolejnych wierszach. Jednak zamiast prostych operatorów o jednoznakowych nazwach, awk ma konstrukcje programowe przypominające język C. Dwukrokowy algorytm działania awka:

1. czyta wiersz z wejścia, dzieli na pola (słowa) dostępne jako: \$1, \$2, ..., ,
2. wykonuje cały swój program składający się z szeregu par: warunek-akcja.

Uwagi:

- Par warunek-akcja może być wiele i w każdej może brakować warunku (domyślnie: prawda) albo akcji (domyślnie: wyświetlenie wiersza na wyjściu).
- W programie można używać zmiennych, które zachowują wartości pomiędzy wywołaniami programu dla kolejnych wierszy.
- Zmiennych nie trzeba deklarować ani inicjalizować. W pierwszym użyciu są one inicjalizowane wartością 0 lub pustym stringiem, zależnie od operacji.

```
ls -l ~student | awk ' $5 > 100000 '
awk ' {print $2, $1} ' nazwa_pliku
cat /etc/passwd | awk -F: '{print $4,$3}' | sort
```

```
# operator dopasowania stringa do wyrażenia regularnego
awk -F: ' $7 ~ /bash$/ { print $1,$7 }' /etc/passwd
```

```
# użycie zmiennych do zapamiętania kontekstu między wierszami
awk ' $1 != prev { print; prev = $1 } '
```

```
# użycie zmiennych wbudowanych awka: NF i NR
awk ' NF > 5 { printf "Wiersz %d ma %d słów.", NR, NF } '
```

```
# obliczanie długości stringa
awk ' { wd+=NF; ch+=length($0)+1 } END { print NR,wd,ch } '
```

```
# warunki specjalne do inicjalizacji i finalizacji
awk ' BEGIN { x1=0 } { ... } END {print x1,x2 } ' x2=-1
```

```
# używanie pól wejściowych jak zmiennych
awk ' $1 < 0 { $1 = 0 } $1 > 100 { $1 = 100 } { print $0 } '
```

```
# połączenie z mechanizmami shella w wierszu wywołania
awk ' { s += $1 } END { print s } ',
awk ' { s += '$nr_pola' } END { print s } ',
```


Awk pozwala na użycie tablic, jednak trochę innych niż typowe tablice w językach programowania. Tablice są indeksowane stringami, i nie deklaruje się ich rozmiaru. Z tego powodu nazywa się je **tablicami asocjacyjnymi**.

```
# sumowanie dowolnej liczby pozycji według nazwy
awk ' { sum[$1] += $2 } \
      END { for (name in sum) print name, sum[name] } '

# zliczanie częstości występowania słów w tekście
awk ' { for (i=1; i<=NF; i++) freq[$i]++ } \
      END { for (word in freq) print word, freq[word] } '
```

Można też używać dwóch lub więcej indeksów tablicy. Warto jednak wiedzieć, że awk używa ich łącznie, jako jednego indeksu składającego się z obu stringów, plus oddzielającego je przecinka.

FILENAME	nazwa bieżącego pliku wejściowego
FS	znak podziału pól (domyślnie spacja i tab)
NF	liczba pól w bieżącym rekordzie
NR	numer kolejny bieżącego rekordu
OFMT	format wyświetlania liczb (domyślnie %g)
OFS	napis rozdzielający pola na wyjściu (domyślnie spacja)
ORS	napis rozdzielający rekordy na wyjściu (domyślnie linefeed)
RS	napis rozdzielający rekordy na wejściu (domyślnie linefeed)

Awk: uwagi o przenośności

Oryginalny uniksowy awk był dość ograniczonym programem, i wkrótce po jego powstaniu pojawiła się wersja rozszerzona. Niestety, nie mogło się to dokonać w sposób całkowicie przenośny i nowa wersja zaczęła być instalowana pod nazwą **nawk** równoległe ze starą, do której instalowano link o nazwie **oawk**. Jednak w duchu utrzymania kompatybilności z wcześniej napisanymi skryptami, które nie mają świadomości nowszych wersji, polecenie **awk** na wielu systemach uniksowych wywołuje bardzo ograniczonego oryginalnego awka.

Często dobrym sposobem jest **wywołanie awk jako „nawk”** — na wielu systemach istnieje taki program albo link. Jest to dobra forma przenośności wywołania awka zapewniająca odcięcie się od wersji najstarszej.

Znacznie bardziej rozbudowany jest Gnu Awk, często instalowany równoległe jako **gawk**. Jego funkcjonalność i możliwości są daleko większe od obu uniksowych wersji, czyniąc z niego właściwie skryptowy język programowania.

Ponieważ Gnu Awk jest programem typu *open source* (w odróżnieniu od ograniczonych, ale komercyjnych wersji uniksowych), na systemach linuksowych z reguły jest dostępny tylko on. Z reguły jednak instalowany jest również jako **nawk** na potrzeby skryptów napisanych przenośnie zgodnie z powyższą zasadą.

Awk: operatory

w kolejności rosnącego priorytetu:

=	+=	--	*	*	=	*/	=	%	=	operatory przypisania podobne jak w C
										alternatywa logiczna typu „short-circuit”
&&										koniunkcja logiczna typu „short-circuit”
!										negacja wartości wyrażenia
>	>=	<	<=	==	!=					operatory porównania
~	!	~								(nie)dopasowanie wyrażen regularnych do napisów
nic										konkatenacja napisów
+	-									plus, minus
*	/	%								mnożenie, dzielenie, reszta
++	--									inkrement, dekrement (prefix lub postfix)

<code>cos(expr)</code>	kosinus, argument w radianach
<code>exp(expr)</code>	e^{expr}
<code>getline()</code>	czyta następną linię z wejścia
<code>index(s1,s2)</code>	pozycja napisu <code>s2</code> w <code>s1</code> ; zwraca 0 jeśli nie ma
<code>int(expr)</code>	część całkowita
<code>length(s)</code>	długość napisu znakowego
<code>log(expr)</code>	logarytm naturalny
<code>sin(expr)</code>	sinus, argument w radianach
<code>split(s,a,c)</code>	podziel napis <code>s</code> względem <code>c</code> na części, do tablicy <code>a</code>
<code>sprintf(fmt,...)</code>	formatowanie napisu
<code>substr(s,m,n)</code>	<code>n</code> -znakowy podciąg s począwszy od pozycji <code>m</code>

Warto znać podstawowy zestaw filtrów tekstowych Uniksa, ponieważ realizują one bardzo proste algorytmy, które łatwo zapamiętać i ich używać. Jednocześnie łączenie tych filtrów pozwala czasem zaimplementować całkiem zaawansowane funkcje.

<code>tr</code>	zamiana (transliteracja) znaków
<code>tac</code>	wyświetlaj zawartość plików od końca
<code>rev</code>	wyświetlaj pliki odwracając kolejność znaków w wierszach
<code>paste</code>	łącz i wyświetlaj jako jeden wiersz kolejne wiersze z plików

Przykład — podmienianie znaków w tekście programem `tr`:

```
# konwersja znaków ISO8859-2 na CP1250 \
tr '\261\352\346\263\361\363\266\274\277' \
    '\245\251\206\210\344\242\230\253\276'
```

Łączenie filtrów

Siła filtrów Uniksa leży w prostocie ich funkcjonalności, i łatwości łączenia w bardziej skomplikowane wyrażenia. Ilustracją tego może być poniższy przykład, który w pięciu operacjach znajduje 10 najczęściej występujących słów w dowolnym zbiorze tekstów:

```
cat * | tr -cs "[:alpha:]" " [\012*]" \
      | sort \
      | uniq -c \
      | sort -nr \
      | head
```